Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г. и бр. 23, 30 и 68 от 2013 г.)

§ 1. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 3 се изменя така:

„3. фактическото предоставяне на стока на лизингополучател за разпореждане с нея по договор за лизинг, с който се прехвърлят всички рискове и изгоди от собствеността върху стоката, и изрично е предвидено прехвърляне правото на собственост върху стоката към края на договора или сборът от вноските по договора за лизинг, с изключение на доставките на финансовите услуги по чл. 46, ал. 1, т. 1, е практически идентичен с пазарната стойност на стоката към датата на предоставянето й за разпореждане.”

2. В ал. 3 т. 1 се изменя така:

„1. отделянето или предоставянето на стоката за лично ползване или употреба на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници и служители или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, при условие че при производството, вноса или придобиването й е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит;“.

3. Създава се ал. 5:

„(5) Не се счита за доставка на стока за целите на този закон преминаването на правото на разпореждане от залогодателя към заложния кредитор по смисъла на чл. 32, ал. 4 от Закона за особените залози.”

§ 2. В чл. 9, ал. 3 т. 1 и 2 се изменят така:

„1. предоставянето на услуга за личните нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, при извършването на която се използва стока, при производството, вноса или придобиването на която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит;

2. безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице;“.

§ 3. В чл. 10, ал. 1 се създава т. 5:

„5. предоставяне за ползване на имоти от държавата/общините/заявителите за нуждите на частни детски градини, училища, както и на детските градини и училища с чуждестранно участие по Закона за народната просвета, и последващото им преминаване към държавата/общините/заявителите в случай на закриване на детските градини и училищата.“

§ 4. В чл. 16, ал. 3 думите „страни или“ се заличават.

§ 5. Създава се чл. 20а:

„Място на изпълнение при доставки на стоки и услуги на Граничния комбиниран мост „Видин Калафат“

Чл. 20а. (1) Мястото на изпълнение на доставка на услуга, за която се събира такса за преминаване на Граничния комбиниран мост „Видин Калафат”, е:

1. на територията на Република България, когато направлението на пътуването е от България към Румъния;

2. на територията на Румъния, когато направлението на пътуването е от Румъния към България.

(2) За целите на определяне мястото на изпълнение на доставка на стока или услуга, вътреобщностно придобиване и внос на стоки, свързани с поддръжката или ремонта на Граничния комбиниран мост „Видин Калафат”, се приема, че средата на моста е териториалната граница между Република България и Румъния. Доставката на стока или услуга, вътреобщностното придобиване и внос на стоки, свързани с поддръжката или ремонта на частта от моста на територията на Република България, е с място на изпълнение на

територията на страната. Доставката на стока или услуга, вътреобщностно придобиване и внос на стоки, свързани с поддръжката или ремонта на частта от моста на територията на Румъния, е с място на изпълнение на територията на Румъния.“

§ 6. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 7 се изменя така:

„(7) Когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, без страните да са му придали парично изражение, данъчната основа на всяка от доставките към датата на възникване на данъчното събитие е:

1. при доставка на стоки или услуги, които са дълготрайни активи по смисъла на приложимите счетоводни стандарти – сумата на отчетените при отписването на актива разходи, които съвпадат с балансовата му стойност към датата на възникване на данъчното събитие, или

2. при доставки на стоки или услуги, различни от т. 1, в размер на данъчната основа при придобиването или себестойността на предоставената стока, а в случаите, когато стоката е внесена - на данъчната основа при вноса й или на направените преки разходи, свързани с извършване на предоставената услуга, или

3. пазарната цена на стоките или услугите, които лицето доставя, когато данъчната основа не може да бъде определена по реда на т. 1 или 2 или когато данъчната основа, определена по реда на т. 1 и 2, е нула.”

2. Създава се нова ал. 8:

„(8) В случаите по чл. 27, ал. 3, т. 1 данъчната основа на всяка от доставките по ал. 7 към датата на възникване на данъчното събитие е пазарната цена на доставяната стока или услуга.“

3. Досегашната ал. 8 става ал. 9.

§ 7. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Данъчната основа на доставка на услуги по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2 е сумата на направените преки разходи, свързани с извършването й. Данъчната основа на доставки на услуги по чл. 9, ал. 3, т. 3 е равна на данъчната стойност към датата на възникване на данъчното събитие на заведения по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане актив.“

2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Данъчната основа на доставка на стоки и/или услуги по чл. 111, определена към началото на месеца, в който е прекратена регистрацията на лицето, е:

1. балансовата стойност на активите по смисъла на приложимите счетоводни стандарти, или

2. данъчната стойност, определена по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, на активи, различни от тези по т. 1.”

§ 8. Създава се чл. 36а:

„Доставка на свързани с внос услуги

Чл. 36а. (1) Облагаема с нулева ставка е доставката на свързани с внос услуги, като комисиона, опаковка, транспорт и застраховка, когато стойността им е включена в данъчната основа по чл. 55.

(2) Облагаема с нулева ставка е доставката на услуга по обработка, преработка или поправка, когато формира данъчната основа по чл. 55, ал. 3 при внос на стоки, които са временно изнесени от място на територията на страната до място извън територията на Европейския съюз под митнически режим пасивно усъвършенстване и са внесени обратно на територията на страната.

(3) Когато преди настъпване на обстоятелствата по ал. 1 и 2 за доставката е издаден документ с начислен данък със ставката по чл. 66, ал. 1, т. 1, размерът на начисления данък се коригира:

1. за издадени фактури и известия – по реда на чл. 116;

2. за издадени протоколи – по реда на чл. 80, ал. 5 от правилника за прилагане на закона.“

§ 9. В чл. 39, т. 5 думата „зъболекари“ се заменя с „лекари по дентална медицина“.

§ 10. В чл. 55 ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъчната основа при внос по чл. 16 е митническата стойност, увеличена със, доколкото вече не са включени в нея:

1. данъци, мита, налози и такси, дължими извън територията на страната, и митни сборове, акциз и други такси, дължими при внос на територията на страната;

2. свързани с вноса разходи за комисиона, опаковка, транспорт и застраховка, направени до първото местоназначение на стоките на територията на страната.”

§ 11. В чл. 58 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 5 се изменя така:

„5. продукти на морския риболов, извлечени извън териториалните води на Европейския съюз от кораби, когато продуктите се внасят в пристанища в непреработен вид или след съхраняваща обработка за пазарна реализация, преди да бъдат доставени.“

2. В ал. 14:

а) точка 12 се изменя така:

„12. внасят ковчези, съдържащи тела на починали, и урни, съдържащи прах на покойници, както и цветята, погребалните венци и другите предмети за украса, които обикновено ги съпровождат;“

б) точка 14 се изменя така:

„14. внася документация, с изключение на таксови и други подобни марки, доказващи плащане на такси в трети държави;”

в) в т. 21 думата „протезиране“ се заменя с „типизиране“.

§ 12. В чл. 63 се създава ал. 6:

„(6) При доставка с непрекъснато изпълнение на стоки по чл. 13, ал. 1-3 с продължителност за период, по-дълъг от един календарен месец, данъчното събитие настъпва в края на всеки календарен месец, като за календарния месен на прекратяване на доставките данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките.“

§ 13. В чл. 64 се създава ал. 5:

„(5) При доставки по чл. 63, ал. 6 данъчната основа за всеки календарен месец се определя пропорционално на броя на дните, включени в съответния календарен месец, спрямо общия брой на дните на изпълнение на доставката, включително дните на месеца на прекратяване на доставките.“

§ 14. В чл. 68 се създава ал. 6:

„(6) Правото на приспадане на данъчен кредит за получена доставка на стоки или услуги, за която е приложен специалният режим за касова отчетност на данък върху добавената стойност, възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем.”

§ 15. В чл. 71 се създават т. 8 и 9:

„8. притежава данъчен документ по т. 1 и документ за извършеното плащане по банков път, включително чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по

смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги, и протокол по чл. 151в, ал. 8 – за доставки, при които доставчикът е лице, което прилага глава седемнадесета „а“;

9. притежава данъчен документ по т. 1 и документ за извършеното плащане по банков път, включително чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги, и е издало протокол по чл. 151г, ал. 8 – за доставки, при които доставчикът не е лице, което прилага глава седемнадесета „а“.“

§ 16. В чл. 75, ал. 2 думата „три“ се заменя с „дванадесет“.

§ 17. В чл. 77, ал. 2 думата „три“ се заменя с „дванадесет“.

§ 18. В чл. 80, ал. 2, т. 3 думите „утвърдените стандарти, нормали и други нормативни актове“ се заменят с „нормативен акт или фирмени стандарти и нормали.“

§ 19. В чл. 92 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „възникнали до датата на подаване на справка-декларацията“ се заменят с „до изтичане края на календарния месец на подаване на справка-декларацията“.

2. Алинея 6 се отменя.

3. В ал. 8 думите „ал. 3 – 6“ се заменят с „ал. 3 – 5“.

§ 20. В чл. 111 ал. 3 се изменя така:

„(3) Данъкът по ал. 1 се включва в резултата за последния данъчен период, декларира се по реда и в срока по чл. 125 и се внася в срока по чл. 89.“

§ 21. В чл. 121, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „в оригиналния им вид“.

§ 22. В част осма се създава глава седемнадесета „а”:

„Глава седемнадесета „а“

Специален режим за касова отчетност на данък върху добавената стойност

Общи положения

Чл. 151а. (1) Регистрираните по чл. 96, 97 и чл. 100, ал. 1 лица могат да прилагат специален режим за касова отчетност на данък върху добавената стойност, наричан по-нататък „специален режим”, когато отговарят едновременно на следните условия:

1. имат облагаем оборот не повече от левовата равностойност на 500 000 евро, реализиран за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец; облагаемият оборот се определя по реда на чл. 96;

2. нямат влязъл в сила ревизионен акт по реда на чл. 122 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и/или за вменена отговорност по реда на чл. 177;

3. нямат изискуеми и неизплатени данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски по влезли в сила актове, а при наличие на такива задължения са предоставили обезпечение или им е издадено разрешение за отсрочване или разсрочване.

(2) Специалният режим се прилага по отношение на всички доставки на стоки или услуги с изключение на:

1. внос на стоки;

2. вътреобщностни придобивания на стоки;

3. вътреобщностни доставки на стоки;

4. доставки към данъчно незадължени лица;

5. освободени доставки;

6. доставки с място на изпълнение извън територията на страната;

7. доставки на услуги с място на изпълнение на територията на страната, за които данъкът е изискуем от получателя по доставката;

8. доставки по договор за лизинг по чл. 6, ал. 2, т. 3;

9. доставки, по отношение на които се прилага част осма, с изключение на тази глава;

10. доставки на стоки и услуги, при които възнаграждението не се изплаща по банков път, включително чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги;

11. доставки между свързани лица.

(3) За прилагане на специалния режим се издава разрешение от органите на Националната агенция за приходите.

(4) За получаване на разрешение за прилагане на специалния режим лицето по ал. 1 подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите писмено искане по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Искането за прилагане на специалния режим се подава по реда на подаване на заявление по чл. 101.

(5) В сроковете по чл. 101, ал. 6 и 7 органът по приходите извършва проверка и издава акт, с който потвърждава или мотивирано отказва издаване на разрешение за прилагане на специалния режим. Разрешението се издава на датата на връчване на акта по чл. 101, ал. 7.

(6) Националната агенция за приходите отказва да издаде разрешение по ал. 5, ако установи, че някое от условията по ал. 1 не е изпълнено.

(7) Националната агенция за приходите може да откаже да издаде разрешение по ал. 5, ако установи, че е налице обстоятелство по чл. 176.

(8) За лицата по ал. 1, които прилагат специалния режим, Националната агенция за приходите създава и поддържа специален публичен регистър, който е част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(9) На датата на издаване на разрешението за прилагане на специалния режим органът по приходите вписва лицето в специалния публичен регистър по ал. 8.

Прилагане и прекратяване на специалния режим

Чл. 151б. (1) Лице, получило разрешение по чл. 151а, ал. 5, прилага специалния режим от деня, следващ деня на издаване на разрешението.

(2) Когато условията по чл. 151а, ал. 1 са налице, лицето, получило разрешение за прилагане на специалния режим, може да предприеме действия за прекратяване прилагането на режима след изтичането на 12 месеца считано от месеца, следващ месеца на издаване на разрешението.

(3) Когато някое от условията по 151а, ал. 1 не е налице, лицето, получило разрешение за прилагане на специалния режим, предприема действия за прекратяване прилагането на режима.

(4) За прекратяване прилагането на специалния режим по реда на ал. 2 и 3 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите искане за прекратяване прилагането на специалния режим по образец, определен с правилника за прилагане на закона. В случаите по ал. 3 искането се подава в 7-дневен срок от настъпване на обстоятелствата.

(5) За прекратяване прилагането на специалния режим в сроковете по чл. 109, ал. 4 и 5 органът по приходите извършва проверка и издава акт, с който потвърждава или мотивирано отказва да прекрати прилагането на специалния режим.

(6) Лице, което е избрало да прилага общите правила за изискуемост на данъка по чл. 25 след срока по ал. 2, може да иска разрешение за прилагане на специалния режим след изтичането на 12 месеца считано от началото на месеца, следващ месеца на прекратяване на прилагането му.

(7) Прилагането на специалния режим се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт, когато:

1. се установи, че някое от условията по 151а, ал. 1 не е налице и лицето не е изпълнило в срок задължението си за подаване на искане по ал. 4;

2. лицето е приспаднало данъчен кредит преди настъпване на условията по чл. 151г, ал. 1;

3. лицето по чл. 151б, ал. 1 не е издало или отразило издадения протокол по чл. 151в, ал. 8 за дължим данък върху добавената стойност при получено плащане за извършена от него доставка на стоки или услуги в отчетния регистър по чл. 124, ал. 1, т. 2 и в справка-декларацията по чл. 125 за периода, през който данъкът е станал изискуем.

(8) Органът по приходите може да прекрати прилагането на специалния режим на лице, получило разрешение по чл. 151а, ал. 5, когато установи, че са налице обстоятелствата по чл. 176.

(9) Прилагането на специалния режим се прекратява по ал. 2, 3, 7 и 8 от деня, следващ деня на връчване на акта за прекратяване прилагането на специалния режим.

(10) На датата на връчване на акта за прекратяване прилагането на специалния режим органът по приходите заличава лицето от специалния публичен регистър по чл. 151а, ал. 8.

Данъчно събитие и изискуемост на данъка

Чл. 151в. (1) Данъчното събитие на доставка, за която се прилагат разпоредбите на тази глава, възниква съгласно общите правила по този закон.

(2) Данъкът за доставка по ал. 1 става изискуем на датата на получаване на цялостно или частично плащане по доставката.

(3) Данъкът за доставките, за които се прилагат разпоредбите на тази глава, е дължим от лицето по чл. 151б, ал. 1 за данъчния период, през който става изискуем.

(4) При получено след датата на данъчното събитие частично плащане изискуемост по ал. 2 настъпва само за частта от начисления към датата на данъчното събитие данък, която пропорционално отговоря на размера на извършеното частично плащане спрямо общия размер на дължимото към датата на данъчното събитие плащане.

(5) За получено, преди да е настъпило данъчното събитие, цялостно или частично авансово плащане за доставка по ал. 1 се прилага чл. 25, ал. 7. При получено, преди да е настъпило данъчното събитие, цялостно авансово плащане ал. 2 не се прилага. При получено, преди да е настъпило данъчното събитие, частично авансово плащане ал. 2 се прилага за разликата между данъчната основа по доставката и авансово платените суми (без данъка по този закон).

(6) Когато преди началото на прилагане на специалния режим е издадена фактура за цялостно или частично авансово плащане по облагаема доставка, данъчното събитие на която настъпва след издаване на разрешението за прилагане на специалния режим, ал. 2 се прилага само за разликата между данъчната основа по доставката и авансово платените суми (без данъка по този закон).

(7) При прекратяване прилагането на специалния режим данък, за който изискуемостта по ал. 2 не е настъпила, става изискуем на датата на връчване на акта за прекратяване прилагането на режима.

(8) За определяне размера на дължимия данък по реда на ал. 2 и 7 се издава протокол за всяка от страните от доставчика - лице, което прилага тази глава.

Право на данъчен кредит

Чл. 151г. (1) Правото на приспадане на данъчен кредит за данък върху добавената стойност за получена доставка на стоки и услуги от лице по чл. 151б, ал. 1 възниква за данъчния период, през който е извършено цялостно

или частично плащане по доставката към доставчика, и се упражнява в срока по чл. 72.

(2) Алинея 1 не се прилага за доставките на стоки или услуги, които съгласно чл. 151а, ал. 2 са изключени от обхвата на специалния режим. Правото на данъчен кредит за тези доставки възниква и се упражнява по общите правила на закона.

(3) При извършено частично плащане след датата на данъчното събитие право на данъчен кредит по ал. 1 възниква до размера на частта от начисления по доставката към датата на данъчното събитие данък, която пропорционално отговаря на размера на извършеното частично плащане спрямо общия размер на дължимото към датата на данъчното събитие плащане.

(4) При извършено, преди да е настъпило данъчното събитие, частично авансово плащане ал. 1 се прилага само за начисления данък върху разликата между данъчната основа по доставката и авансово платените суми (без данъка по този закон). При извършено, преди да е настъпило данъчното събитие, цялостно авансово плащане, когато е налице разлика между данъчната основа и авансово платените суми (без данъка по този закон), правото на приспадане на данъчен кредит за начисления върху разликата данък възниква на датата на данъчното събитие.

(5) Правото на данъчен кредит по тази глава се упражнява от лицето, когато са изпълнени условията на чл. 71, ал. 8 или 9.

(6) Лице, което прекратява прилагането на специалния режим по реда на чл. 151б, има право на приспадане на данъчен кредит за данъка, за който в резултат на прилагането на ал. 1 това право не е упражнено. Правото възниква на датата на връчване на акта за прекратяване прилагането на режима и се упражнява в срока по чл. 72.

(7) За лице, което прекратява прилагането на специалния режим, правото на приспадане на данъчен кредит по доставка, за която не е настъпила изискуемост на данъка по отношение на доставчик - лице, което прилага специалния режим, и във фактурата е вписано „касова отчетност“, възниква по реда на чл. 68, ал. 6.

(8) За определяне размера на данъчния кредит по реда на ал. 1 и 6 се издава протокол от получателя - лице, което прилага тази глава. Получателят не издава протокол за доставките, за които доставчикът е приложил чл. 151в, ал. 8 и във фактурата е вписано „касова отчетност“.

Документиране на доставката

Чл. 151д. (1) Извършените доставки, за които изискуемостта на данъка по чл. 151в, ал. 2 не е настъпила, се документират, като във фактурата или в известието към нея задължително се вписва „касова отчетност на ДДС”.

(2) Алинея 1 не се прилага за доставки на стоки или услуги, които съгласно чл. 151а, ал. 2 са изключени от обхвата на специалния режим.

(3) Документирането и отчитането на доставките по специалния режим се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”

§ 23. В чл. 166, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 2 числото „10“ се заменя с „5“.

2. В т. 3 числото „50“ се заменя с „20“.

§ 24. В чл. 172, ал. 1 след думите „косвен данък” се поставя точка и текстът докрая се заличава.

§ 25. В чл. 173, ал. 1 след думите „на данъка” се поставя точка и текстът докрая се заличава.

§ 26. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 45 думите „т. 70” се заменят с „т. 69”.

2. Създава се т. 71:

„71. „Първо местоназначение“ на територията на страната по смисъла на чл. 55, ал. 1, т. 2 е мястото, посочено в товарителницата или в друг документ, с който стоките се внасят на територията на страната. Когато това място не е посочено в нито един от придружаващите стоките документи, за първо местоназначение се счита мястото, където стоките за първи път се претоварват от едно превозно средство на друго на територията на страната.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 27. Параграф 1, т. 1 от този закон се прилага за доставки по договори за лизинг, които са сключени след 1 януари 2013 г.

§ 28. Параграф 6, т. 1 и 2 от този закон се прилагат за доставки по чл. 130, за които данъчното събитие на доставката с по-ранна дата на данъчно събитие възниква след 31 декември 2013 г.

§ 29. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г.

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на …… 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Михаил Миков)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Направените предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) са във връзка с необходимостта от хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и решения на Съда на Европейските общности в областта на косвеното облагане, както и с прецизиране на разпоредбите, които създават затруднения при практическото прилагане на закона.

Промени, свързани с транспониране на Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

- Със законопроекта се въвежда нов специален режим за касова отчетност на данъка върху добавената стойност (ДДС). Въвеждането на специалния режим има за цел подпомагане на малките предприятия, които срещат затруднения при плащането на ДДС към бюджета, преди да са получили плащане по извършените от тях доставки на стоки и услуги от клиентите си. Отчитането на ДДС по специалния режим за касова отчетност ще позволи на лицата, които го прилагат, да го отчитат към бюджета при плащането по доставката от техните клиенти. Едновременно с това е регламентирано, че при прилагането на този режим правото на приспадане на данъчен кредит за данъчно задължените лица, които го прилагат, ще възниква от момента, в който ДДС върху доставените им стоки или услуги е платен на техния доставчик. Режимът не е задължителен, т.е. малките и средните предприятия имат право да направят избор за неговото прилагане. Обхватът на този режим е дефиниран по следния начин: предвиден е максимален праг на облагаем оборот за прилагане на режима не повече от левовата равностойност на 500 000 евро, реализиран за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец, и изискване доставките по режима да са с място на изпълнение в страната.

- Законопроектът въвежда нова правило за определяне на данъчното събитие и данъчната основа при вътреобщностно придобиване на стоки с продължително изпълнение повече от един месец. При тях данъчното събитие възниква в края на всеки календарен месец.

• С оглед на опцията, предвидена в Директива 2010/45/ЕС, законопроектът определя задължение на данъчно задължените лица да съхраняват данъчните документи в оригиналния им вид, в който са създадени.

Промени в резултат на констатирани несъответствия с правото на Европейския съюз и привеждане на ЗДДС в съответствие с решения на Съда на Европейския съюз

• Направени са предложения за изменения по отношение на доставките на стоки при условията на финансов лизинг, като са регламентирани критерии в кои случаи сделката по лизингови договори следва да се приравни на придобиването на дълготраен актив съобразно решение на СЕС по дело С 118/11„ЕОН Асет Мениджмънт“ ООД.

• Законопроектът регламентира нови правила за формиране на данъчната основа.

✓ Във връзка с решение на СЕС по дело С-549/11 „Орфей България“ ЕООД е променена разпоредбата за определяне на данъчната основа при бартер. Данъчната основа на всяка от доставките към датата на възникване на данъчното събитие е при доставка на стоки или услуги, които са дълготрайни активи по смисъла на приложимите счетоводни стандарти – сумата на отчетените при отписването на актива разходи, които съвпадат с балансовата му стойност към датата на възникване на данъчното събитие. Данъчната основа при доставки на стоки или услуги, различни от дълготрайни активи, е в размер на данъчната основа при придобиването или на себестойността на предоставената стока, а в случаите, когато стоката е внесена – на данъчната основа при вноса ѝ или на направените преки разходи, свързани с извършване на предоставената услуга. Когато данъчната основа не може да бъде определена по тези правила или е нула, тя е в размер на пазарната цена на стоките или услугите, които лицето доставя.

✓ Предложено е изменение и в регламента за определяне на данъчната основа при дерегистрация съгласно постановеното с решение на СЕС по дело С-142/12 „Христомир Маринов“. Данъчната основа на доставка на стоки и/или услуги при дерегистрация е балансовата стойност на активите по смисъла на приложимите счетоводни стандарти или данъчната стойност по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане на активи.

• С оглед съобразяване с практиката на СЕС, постановена с решение на СЕС по дело С-385/09 „Nidera Handelscompagnie“, от тримесечен срокът, в който регистрираното лице може да упражни правото на приспадане на данъчен кредит за наличните към датата на регистрацията

активи, се променя на 12-месечен с цел уеднаквяване на сроковете за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит с тези по чл. 72 от ЗДДС.

Промени във връзка с несъответствия на разпоредби на ЗДДС с Директива 2006/112/ ЕС.

- Направени са предложения за изменение на разпоредбите, които приравняват на възмездна доставка безвъзмездното предоставяне на стоки или услуги за лични нужди или за цели, различни от икономическата дейност на данъчно задълженото лице.

- Със законопроекта се предлага изменение на правилата за определяне на данъчната основа при внос, като се предвижда, че облагаемата стойност е митническата стойност, която се увеличава с присъщи на вноса разходи, направени до първото местоназначение на стоките на територията на страната, доколкото не са били включени в нея. За целта законопроектът въвежда дефиниция на понятието „Първо местоназначение“ на територията на страната. Във връзка с това със законопроекта се въвежда нова разпоредба за доставка на свързани с внос услуги. Доставките на услуги, свързани с внос, ще се облагат с нулева ставка, когато стойността им е включена в данъчната основа по чл. 55.

- По отношение на освобождаването от данък при внос също са направени промени, които привеждат в съответствие ЗДДС с Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 г. за определяне приложното поле на член 143, букви „б” и „в” от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от ДДС при окончателен внос на някои стоки

Промени, свързани с дерогация от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС с цел улесняване на пътния и железопътния транспорт по Дунав мост II

Друг особен режим, който се въвежда със законопроекта, е режимът на облагане на доставки на стоки и услуги на Граничния комбиниран мост „Видин Калафат“. Мястото на изпълнение на услугите по събиране на таксата за преминаване на моста е на територията на Република България, когато направлението на пътуването е от България към Румъния, или на територията на Румъния, когато направлението на пътуването е от Румъния към България. Доставките по поддръжка/ремонт на моста са с място на изпълнение на територията на страната или на Румъния в зависимост от това, на коя териториална част се извършват.

Промени, свързани с прецизиране на разпоредби и редакционни промени във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона

- Допълнени са случаите, при които не е налице доставка при предоставяне за ползване на имоти от държавата/общините/заявителите за нуждите на частни детски градини, училища, както и на детските градини и училища с чуждестранно участие по Закона за народната просвета. Не е налице доставка и при последващото преминаване на имотите към държавата/общините/заявителите в случай на закриване на детските градини и училищата.

- По отношение на преминаването на правото на разпореждане от залогодателя към заложния кредитор по смисъла на чл. 32, ал. 4 от Закона за особените залози е предвидено, че не е налице доставка за целите на ЗДДС.

- С цел гарантиране спазването на принципа за неутралност законопроектът предвижда промяна на правилото за определяне на данъчната основа на безвъзмездно подобрение при прекратяване на договор за наем. В тези случаи данъчната основа е данъчната стойност по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, като по този начин лицата ще понасят еднаква данъчна тежест.

- По отношение на ограниченията за корекции съгласно предложеното изменение лицата няма да извършват корекции при липси на стоки при тяхното съхраняване и транспортиране съгласно нормативен акт или фирмени стандарти и нормали. Промяната е продиктувана от промени в действащия Закон за националната стандартизация.

- Във връзка с въвеждането на единна сметка е премахната разпоредбата относно поредността при прихващане на задължения от органа по приходите.

- При освобождаванията на внос по силата на международни договори и внос на стоки от въоръжени сили на чужди държави, както и на международни договори и доставки, по които получатели са въоръжените сили на чужди държави или институции на Европейския съюз, няма да се прилага нулева ставка за частта от доставката, която е финансирана със средства от републиканския или общинските бюджети или със заеми, по които гарант е държавата. Предвид приключване на проектите по програма ФАР отпадат и ангажиментите, предвидени в споразумението с Европейската комисия, че доставките, финансирани по тази програма, както и националното съфинансиране ще бъдат освободени от облагане с ДДС.

Съгласно клаузите на договора за присъединяване на България и Румъния към Европейския съюз Република България е поела ангажимент да денонсира или измени всякакви други договори с трети страни, в които има подобни разпоредби за освобождаване от облагане с ДДС на доставки на стоки или услуги, финансирани с донорски средства или съфинансирани от националния бюджет.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Пламен Орешарски)